

WAPPURU KAUTISET

2 / 2023

- ISKUREPLIIKKEJÄ!
- WAPPUDRINKKEJÄ!
- SELVITÄ TOTEEMIMETALLISI!
- HAASTATTELUT:
OLETKO KUULLUT
VUORIMIESKILLASTA?

Pääkirjoitus

Heipä hei ja mainiota Wappua itse kullekin!

Se olisi kevään kouluhommat jotakuinkin paketissa ja leuka kohti työntäyteistä kesää. Tulevan vuodenajan merkkejä onkin jo näkynyt, kun koira tuo punkkeja tuliaisiksi lenkeiltä ja ampieiset lentävät ikkunasta sisälle. Kanssaihminen keskellä päivää juominen alkaa yleistyä, amfin portailla nautitaan jäätelöistä ja lahkeiden pituus lyhenee polviin. Peipposia on havaittu, ehkä Wappuna jo västäräkkejäkin. Lintujen bongailun lisäksi toivon, että jokainen teistä, rakkaat lukijat, tekisi tänä kauniina päivänä vähintäänkin seuraavia asioita:

- juo sikajuomaa
- syö nakkeja ja munkkeja
 - nauti auringosta
 - heitä lakki päähän
 - lue tämä lehti
- kätele kuvan henkilöä

Wapuhtavin terveisin,
Tessa Finnholm
Päätoimittaja

Sisältö

- 1 Pääkirjoitus
- 2 Sisältö
- 3 Puhiksen pöhinät
- 4 Wappumeemit
- 5 Okmetic: Kansainvälisen tason asiantuntijaksi
 - 7 ISW Mons
 - 15 ISW Helsinki
 - 19 Bergkittel
 - 21 Ristikko
- 23 Oletko kuullut Vuorimieskillasta??
 - 25 Otaniemen villieläimet
- 29 Wuorikautiset arvostele: elokuvat
- 33 Wuorikautiset testaa: wappudrinkit
 - 35 Wuorikautiset vastaa
- 37 Iskurepliikit vuorimielisille
- 39 Selvitä toteemimetallisi!
- 41 Etsi eroavaisuudet

Päätoimittaja:
Tessa Finnholm

Toimittajat:
Alexander Lindholm
Fabiola Lasar
Sonja Alasaukko-oja
Johanna Mäenpää
Tinja Aromaa
Jussi Anttila
Reetta Penttinen

Kiitokset:
Ossi Ruokokoski
Pekka Pirkola
Okmetic Oy

Julkaisija:
Wuorikautiset
Vuorimieskilta ry
Kemistintie 1 D 2
02150 Espoo

Painettu:
Painokiila Oy

Puhiksen pöhinät

Morjens! Oikein hauskaa vappua kaikille!

Vuosi on mennyt vauhdilla ja vapun tapahtumat lähenevät. Kevät on ollut kiireinen ja tapahtumia on riittänyt. Etenkin vuosijuhlia on ollut tarpeeksi ja onkin tullut käytyä vujuilla Oulussa ja Tampereella saakka. Kiireistä huolimatta tapahtumissa on ollut hauskaa ja niitä on ollut hauska järjestää, kiitos tästä jäsenille ja etenkin meidän mahtavalle raadille!

ISW:ltä selvisimme ehjin nahoin ja matka oli kaikin puolin mahtava, kiitos tästä kaikille osallistujille. Puhallutuksistakin selvittiin melko hyvin! Hienoa nähdä myös, että koronan jälkeen ulkomaalaisia osallistujia riittää, ja että ulkomaanviikkoja järjestetään entiseen malliin ja niihin on jäsenistöllä kiinnostusta.

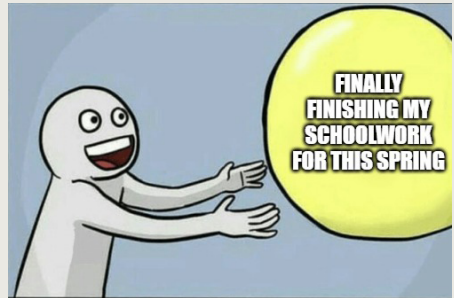
Tätä lukiessa vappulounas onkin jo takana päin ja toivottavasti kaikilla on ollut hauskaa lounaalla. Ilmoittautuminen oli suosittu ja tänäkin vuonna vappulounas kerää hienosti yhteen vuorimiehiä eri vuosikymmeniltä.

Pitäkää oikein hauskaa ulliksella ja muistakaa sikiksellä nesteytys, itse joudun valitettavasti hyppäämään auton rattiin ja poistumaan paikalta ajoissa Sodankylään kesätöihin. Onneksi kevätretkeen ja luotoexcuun ei ole kuin pari viikkoa, joten toivottavasti näemme myös siellä!

Vuoriterveisin,
Lassi Pekkanen
Puheenjohtaja

Wappumeemit

pakko grindaa
tää dedis ei
kyl millää ehi pepuu

okeiokei arvotaan
pepu jos
ostatte tarpeeks arpoja

ja voittaja
on raati

mitä nää
pellenaamat on :(

me: *drinking sima*
everyone else at VK tent:

KASVA KANSAINVÄLISEN TASON ASiantuntijaksi HYVÄSSÄ PORUKASSA

Puolijohdeala avaa osaajille lukuisia mahdollisuuksia ja näkymät ovat positiiviset pitkälle tulevaisuuteen.

Vantaan Koivuhakaan sijoittuvan piikiekkotehtaan laajennus valmistuu vuonna 2025.

Meiltä löytyy kiinnostavia haasteita ja ainutlaatuisia uramahdollisuuksia vastavalmistuneille kuin kokeneille ammattilaisillekin.

Tutustu avoiimiin työpaikkoihin:
<https://www.okmetic.com/fi/toihin-meille/>

OKMETIC

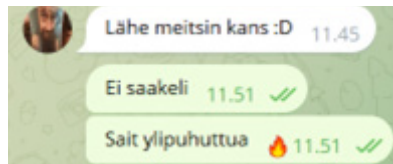

ISW Mons:

Märkäministerien viimeinen ristiretki

Pege: Uraa ISW:illä on tullut tehtyä yhteensä kuusi kertaa. Kolme kertaa ISW Helsingissä 2016-2018, Unkarissa ISW Miskolcissa 2016, Brittiensaarilla ISW Cambornessa 2017 sekä viimeisimpänä Belgiassa ISW Monsissa 2023. Olin pitkään halunnut toteuttaa brutaleimmat ISW:t kokonaisuuden eli ns. "Bermudan kolmion".

Miskolcissa tehtävänä oli tyhjentää kampus kaikesta pälinkasta, Cambornessa vetää boat racejä litran tuopeista sekä häiritä normaalien ihmisten arkea alastomuudella ja lopulta Monsissa osallistua laadukkaiden Belgibissejen tuhoamiseen kellottamalla. Miten kävi mestareiden Monsissa?

Sunnuntai

Allu: Saavuin Brysseliin jo lauantaina aikeissani tutustua paikkoihin omaan tahtiin, joten pääsin matkustamaan Monsiin jo iltapäivästä. Monsissa törmäsin Hollannin toiseen edustajaan, Alonsoon, ja Suomen nuorimpaan edustajaan Aapoon. Iltapäivä tulikin tiputeltua olutta paikallisten kanssa reippaaseen tahtiin. Paikalla oli jopa pari sankaria, jotka ovat käyneet ISW Helsingissä 2018; jos sänkyyn pissaavat belgit ovat tuttuja, näistä toinen oli ainakin asialla niiltä tiimoilta. Ilta sujui rattoisasti ja tarkoitus oli olla paikalla siihen asti että Pege saapuu paikalle, mutta alkuviikon sairastelu painoi ja oli pakko mennä ottamaan lepoa ennen aikoja. Hyvä niin, sillä näin varmistin itseleni sänkypaikan eikä tarvinnut nukkua jaetulla ilmapatjalla.

Pege: Saavuin pitkän ja tuskallisen vaeltamisen jälkeen lopulta Monsin opiskelija-asuntolaan noin yhdeltä yöllä. Tervetulo-seremonia oli jo loppunut (ilmeisesti vauhdikkaan vetämisen seurauksena), mutta kymmenpäinen belgijoukko oli Bar Polytechillä meitsiä vastassa. Ennen kuin kerkesin edes kunnolla esittäytyä käteeni lyötiin tuopillinen Stella Artoista. Nostin tuopin ylös ja totesin "Glück auf!" ja kulautin tuopin tyhjäksi. Toisen kellotuksen jälkeen ensivaikutelma suomalaisesta vetoukosta tuli tehtyä.

Maanantai

Aamu alkoi nestemäisellä leivällä, kuten tapoihin kuului. Päivän aikana tuli kierreltyä Monsin kampusaluetta sekä sen lähiseutua. Kävimme vierailemassa yliopiston tutkimustiloissa, jotka sisälsivät laitteistoa sähkötekniikkaan liittyen eri vuosikymmeniltä. Pääsimme näkemään massiivisia laitteistoja, joilla tutkittiin ukkosen aiheuttamia jännitepiikkejä sähkölaitteissa. Lisäksi kuulumme historiaa Monsin onnenapinasta “The Guardhouse Monkey” sekä lohikäärmeperformanssista “Ducasse de Mons”. Kävimme myös vierailemassa paikallisessa goottilaisessa katedraalissa. Kaljan kittaamista harrastettiin pitkin päivää kiihtyvällä tahdilla.

Päivän kiertelyn jälkeen päädyimme takaisin Bar Polytechiin viettämään iltaa. Tässä vaiheessa ruotsalaisetkin osallistujat pääsivät liittymään seuraan, sillä Ryanair oli aiheuttanut heidän matkan varrelle pieniä viivästyksiä. Osastomme nuorin oli onnistunut tekemään Bar Polytechin väkeen lähtemättömän vaikutuksen hajottamalla useamman olutlasin edeltävänä iltana, ja tästä syystä hänelle tarjoiltiin vain muovimukissa tämä ilta.

Illalla oli luvassa peli-ilta, jonka aikana pääsi pelaamaan naulapeliä, käänteistä beer pongia, Mario Kartia sekä laulamaan karaokea. Naulapeli oli hyvin samankaltainen kuin kotipuolessa, mutta se saattaakin johtua siitä, että peli on opittu Monsista. Erikoista siitä kuitenkin teki se, että vasara olikin tarpeettoman kokoinen peltivasara, naulat lähinnä vääntyneitä ja pölkkykin tarpeettoman kuiva. Pegelle kävi ohraisesti beer pongin kanssa, sillä pelissä voittaakseen piti saada omat juomat ekana tyhjäksi ja Pege päätyi pelaamaan peliä todennäköisesti Monsin huonoimman kaljanjuojan kanssa. Pege päätyi tuhoamaan joukkueen kaikki 5 olutta, jonka jälkeen mies olikin lähinnä entinen.

Tiistai

Turvakengät jalassa, unihiekat silmissä ja kalja kädessä suuntasimme aamuekskursiolle paikalliseen terästehtaan Apéramille Châteletissa. Apéram on belgialais-ranskalainen yritys, joka keskittyy ruostumattoman teräksen ja erikoisteräksen tuotantoon. Apéram käyttää raaka-aineenaan pääasiassa kierrätysrosteria. Monet terästä kierrättävät yritykset joutuvat painimaan kierrätysrosterin epäpuhtauksien kanssa, mutta Apéramilla ei ole kyseisiä ongelmia. Miten he ovat ratkaisseet asian? He ostavat kuulemma vain laadukasta romurosteria. :D Problem solved. Tutustuimme tehdäskierroksella sen sulatukseen, valuun sekä valssaukseen. Kysymyksiä herätti kuitenkin tehtaan arkkitehtuurinen suunnittelu sekä siitä johtuva logistinen helveti. Kuumavalssaus oli sijoitettu erilliseen rakennukseen. Aamuja trukkipuskille. :D

Vierailimme lisäksi museoidussa hiilikaivoksessa nimeltä Blegny, joka sijaitsee Liègen ja Maastrichtin välissä. Vedimme päälle kaivostakit sekä kypärät ja suuntasimme kaksikerroksiseen hissiin ja painuimme syvälle maan alle. Oppaanamme toimi asiantunteva hupiukko. Hiilikaivos kertoi raadollista historiaa 1800-luvun teollisen vallankumouksesta sisältävistä ilmiöistä kuten köyhyydestä, lapsityövoimasta sekä vaarallisista työolosuhteista. Valitettavasti vuorimiesten pyyhkeet jäivät kuiviksi, sillä perinteinen uimareissu pidettiinkin eri kaivoksessa. :(

Illalla suuntasimme Bar Polytechiin osallistumaan Belgian Beer Partyyn (BBP). BBP on perinteisesti ollut 7 tynnyriä eri makuisia belgialaisia oluita ja niitä korkataan aina tasatunnein aloittaen miedoimmasta oluesta eli viisivolttisesta päätyen lähes 20 volttiin. Tänä vuonna oluita oli kuitenkin 10 ja uusi tynnyri avattiin, kun edellinen oli tyhjä. Pitkä tinaaminen, edellisen päivän kova suoritus ja muutama kellotus riitti boomerille. Allu keräsi käytävällä puhelinta kehnosti operoivan Pegen huoneeseen nukkumaan neljännen tynnyrin kohdalla.

Allun ilta jatkui loppuun asti, mutta väliin jäi yksittäisiä oluita mahdollittoman ruuhkan sekä suuren suosion takia. Joku olut saattoi olla niin hyvää, että jos julkistuksen hetkellä kävit vessassa ja tupakalla, seuraava saattoikin olla jo juotavana. Kymmenettä olutta ei koskaan avattu, sillä BBP päättyi kahdelta aamuyöstä. Unohtui kuitenkin ilmeisesti ryyppätä, jos näin pääsi käymään. Allun arvio oluista:

- Kuka vittu laittaa anista olueeseen
- Belgialaiset ei osaa tehdä ipaa
- Sen sijaan belgialaiset osaa tehdä perkeleen hyvää kirsikka- (Kasteel Rouge) ja persikkaolutta (Pêche Mel Bush)

Keskiviikko

Keskiviikkona suuntasimme Brysseliin. Menomatalla sekoitimme pussin salmiakia 0,7l Finlandiavodkaan tehdäksemme hieman improvisoitua salmaria. Jätimme salmarin hautumaan bussiin, jotta salmiakki liukenisi kunnolla viinaan. Kävimme paikallisessa suklaatehtaassa ja joutotakin taskuun sattui myös tarttumaan pieniä tuliaisia. Kävimme lisäksi katsomassa Peeing Boy Statue Brussels - Manneken Pis, joka oli juhla viikon kunniaksi puettu Monsin opiskelija-asuun. Joimme pissaavan pojan siunaamaa olutta ja keräsimme yleisöä yhteislauluilla kuten "We are miners". Paluumatkalla joimme DIY salmarit pois kuleksimasta. Maku oli normaalia salmaria parempi ja muistutti hieman pastista. Paikallisetkin tykkäsivät, vaikka pientä epäluuloa oli havaittavissa.

Keskiviikkoilta oli ymmärrettävästi hieman rauhallisempi, kun edeltävänä iltana oli BBP ja seuraavana iltana oli tiedossa Crasino. Paikalliset olivat järjestäneet meille Bar Polytechiin paljon ruokaa, joka oli myös mukavaa vaihtelua ummehtuneisiin tonnikalapatonkeihin.

Torstai

Torstaina luvassa oli vierailu poranteriä valmistavaan yritykseen nimeltään Diamant Drilling Services. Ekskursio oli kieltämättä hieman hapokas jo tässä kohtaa viikkoa, mutta sisältö oli mielenkiintoista. Kävelimme laitoksen prosessin läpi, jossa ei layoutmielessä ollut mitään järkeä, kun tuotteet pallottelivat pitkin hallia. Ehkä huono laitosuunnittelu on ranskankielisen maailman erikoisalaa. Ekskursion päätteeksi kuitenkin saimme sipsiä ja Stellaa, eli ihan voiton puolelle päädyttiin. Yritysesittelyä pitänyt nuori insinööri oli tuore Monsin alumni ja olikin käynyt ISW Helsingissä 2020.

Iltapäivällä vuorossa oli panimovierailu Brasserie Dubuissonille, jonka tuotteita pääsimmekin jo maistelemaan Belgian Beer Partyjen aikana. Panimokierros oli hyvin tyypillinen vanhan panimon kierros, jossa näytettiin sekä museoitua vanhaa panimoa että uutta panimon puolta. Panimokierroksen päätteeksi päädyimme ensiksi juomaan maisteluerät itse panimon puolella, jonka jälkeen menimme tuliaisostosten kautta tien toiselle puolelle panimoravintolan puolelle syömään maistelulautasia ja nauttimaan lisää saman panimon oluita.

Illalla olikin luvassa viikon kohokohta, eli paljon puhuttu Crasino. Crasino on kasino-teemainen tapahtuma, joka Belgian Beer Partyn tavoin kerää osallistujia niin nykyisistä opiskelijoista, alumnista kuin ei-polytehiläisistä opiskelijoista. Tapahtuman laajuutta ehkä kuvaa se, että tapahtuma on levittäytynyt Bar Polytechin lisäksi viereiseen isoon tilaan sekä yläkerran opiskelijaravintolaan. Tapahtumassa voi ostaa alkoholia joko rahalla tai sitten pelimerkeillä.

Pelimerkeillä voi pelata perinteisiä kasinopelejä kuten pokeria, blackjackia ja crapsia. Viimeksi mainittu oli kovin rigged, kun talo oli linjannut että puolet pelaajan eduksi katsottavista heitoista onkin pelaajan tappioksi. Meillä varsinaisesti ei ollut mitään hätää, sillä me emme maksaneet mistään, mutta urheilun vuoksi oli mukavaa pelata. Ilta jatkui Allun osalta aina loppuun asti, kun taas Pege boomerin tavoin päättyi nukkumaan jo puolilta öin.

Perjantai

Matka alkoi jo loppumaan päin ja se tuntuikin kisakunnossa jo. Togesin kerhotilaan ei päässyt, ja alkoholin tarve oli kova, joten kovat ajat vaativat kovia tekoja. Avasimme Jaloviinan. Joimme jallua rappukäytävässä kuin mitkäkin spurgut konsanaan, kuuntelimme puhelimen kaiuttimesta Turmion Kätöitä ja odotimme pääsyä kerhotilaan, jotta voisimme korkata kaljat. Ennen pitkää ovi aukesi ja pelastus oli saatavilla. Koska edeltävänä iltana oli Crasino, tänään oli myöhäinen lounas ja ainoa yritysvierailukin oli vasta iltapäivällä.

Yritysvierailulla päädyimme käymään paikallisella sementtitehtaalla nimeltään Holcim. Olo oli vielä rapeampi kuin edeltävänä päivänä yritysvierailulla, mutta kyllä siitä selvitettiin. Klinkkeriuunin syleilevää lämpöä olisi mielellään jäänyt nauttimaan pidemmäksikin aikaa, kun ulkona oli lähinnä kylmää ja tuulista. Keskittymiskyky tässä kohtaa matkaa oli lähinnä muisto vain ja meidänkin ajatus oli lähinnä siinä auton takapenkille jätetyssä jaloviinapullossa. Ennen pitkää eksku oli ohi ja pääsimme parkkipaikalle jatkamaan jallun juontia.

Iltaa odotellessa päädyimme Bar Polytechiin, jossa paikalla oli lähinnä hollantilaiset ja suomalaiset sekä vain 1 tai 2 paikallista. Paikalliset halusivat opettaa meille baarin pittoa ja harjoittelimme siinä tovin kaljan kaatamista toisillemme. Saattoipa käydä niinkin, että aina kun Sargentin silmä vältti, jotain paikallista omaisuutta tarttui haalareihin. Huhujen mukaan Bar Polytech on laajentanut toimintaansa jonnekin päin Otaniemeä, kun suomalaiset saivat matkaansa baarin valotaulun. Huomiona kuitenkin sanottakoon, että Allu ja Pege tekivät vain palveluksen paikallisille, sillä kyltti oli rikki jo silloin kun me se otettiin, ja nyt se on ainakin vähemmän rikki.

Ennen paikallista kiitosseremoniaa, Thanksgivingiä, IFMMS kokousti ja valitsi itselleen uuden hallituksen. Uudessa hallituksessa istuu puheenjohtajana Aadrian Paulus, ATK-nyplääjänä Alexander Lindholm ja rahastonhoitajana Alice Hopkins. Seuraava kokous on joskus jossain. Ehkä Helsingissä, ehkä Monsissa tai ehkä jopa Cambornessa.

Viimeinen päivä huipentui lahjanantoseremoniaan. Monsilaiset eivät ilmeisesti olleet saaneet muistiota hassunhauskoista lahjaperinteistä, sillä he päättivät aloittaa tilaisuuden Delftin lahjalla. Jos lukija ei tiedä mistä on kyse, toimitus suosittelee käymään seuraavassa GMB:ssä. Hollantilaiset tarjosivat jälleen kerran hyvän sirkuksen, josta kaikki muut paitsi lahjan vastaanottajat nauttivat. Tästä lahjananto jatkui suhteellisen tyyppilliseen tapaan, kun Cambornesta annettiin giniä, Trondheimista akvavitia, KTHsta Bäska Dropparia ja loppuhuipennuksena vuorimiehet antoivat lahjansa (suohauta) pitäen loppupuheen. Koskettavan puheen yhteydessä pege piti juhlallisen julistuksensa ISW eläköitymisestä. Ilta jatkui pitkään ja muistikuvat jäivät Polytechin viemäreihin.

Lauantai

Oli kotiinlähdön aika. Keho oli ilmeisesti osannut ajoittaa hajoamisen viikon aikatauluihin, sillä tänään tuli seinä vastaan. Tasottavatkin lähinnä sattuiivat ja veto oli poissa. Junamatka meni leppoisasti, lento tuli lähinnä nukuttua ja pitkän henkisen kamppailun jälkeen taksi kuulosti paljon paremmalta vaihtoehdolta kuin tunnin bussimatka. Kotona odotti oma sänky, joka ei päästänyt otteestaan muutamaan päivään.

Pege jäi ylimääräiseksi päiväksi juomaan hyllyn parhaimpia oluita. Lisäksi hän lahjoitti Bar Polytechille vanhan ja kokeneen Jaloviinamukin, joka pääsi baarin paraatipaikalle, jota saa käyttää vaan tiukkojen viinojen juomiseen.

Wräppäys:

Pege: ISW Mons oli upea ja jopa ISW tasolla parhain kokemani reissu. Tapahtumat ja ekskursiot olivat mahtavia. Parhainta reissussa oli ihmiset. Paikalliset olivat mahtavia ja pitivät korkeaa vuorihenkisyyttä yllä. ISW kutsuvieraat olivat myös pääosin täyttä priimaa. Oli myös hauska nähdä useita vanhoja ISW kavereita jo vuodelta 2016. Oli mielenkiintoista huomata (positiivinen) kehitys ISW kulttuurissa. Monet vanhoina aikoina ylläpidetyistä perinteistä oli (onneksi) jätetty unholaan. Oli mahtavaa olla veteraanina opettamassa tuleville tekijöille vanhoja ja hyviä perinteitä sekä kaivoslauluja. Tarttuipa reissusta tuliaisena vietäväksi muutama Monsin pinssi, Delftiläinen swimmers guildin kravaatti sekä Bar Polytechnin vuosijuhlatuoppi sekä valokyltti sekä Alonson dokattu samettitakki. Sen hän tulee kuitenkin lunastamaan takaisin Wapun alla.

Jätän nyt virallisesti ISW manttelin teille uudet ja wanhat kiltalaiset.

Vinkit tuleville ISW menijöille:

- Uskaltakaa heittäytyä ja tehdä välillä (järkevissä määrin) hulluja ja typeriä asioita, jotka menevät vuorihenkisyyden raameihin
- Pitäkää vuorihenkisyyttä (ääntä ja hyvää meninkiä) niin laulun kuin kaljanjuonnin muodossa
- Toimikaa icebreakereinä, sillä mitä aiemmin porukka vapautuu, sitä aiemmin hauskanpito voi alkaa
- Lainatkaa sisarkilloilta tuliaisia kotiin vietäväksi. Välttäkää oikeasti arvokkaiden esineiden tai varsinkaan yrityksiltä tulaisten ottamista
- Pitäkää helvetin hauska viikko ja olkaa yhteydessä viikon aikana kertyneisiin kavereihin ja kutsukaa heidät juhlimaan Wappua

Allu: Kaikki mitä Pege sanoi, pl. en tiedä mistään menneisyydestä mitään. Ennen reissua vähän jännitti että tuleeko tästä mitään muuta kuin sanomista. Hauskaa oli, ja nyt oikeastaan jäi sellainen fiilis, että ehkä sitä pitää itsekä käydä katsomassa muitakin ISWitä vertailun vuoksi. Jos vain rapistunut keho sitä jaksaa.

ISW Helsinki

Tämän vuoden ISW alkoi sunnuntaina 26.2 OK20 alakerrasta Toogabileillä. Toogabileissä päästiin tutustumaan ulkomaalaisiin matkavieraisiimme ja toki muuhun matkaseurueeseen. Ulkomaalaisia vieraita saapui Belgiasta, Hollannista, Englannista ja Norjasta. Illan aikana vieraat saivat esimakua, mitä matka saattaa sisältää ja minkälaista on suomalainen opiskelijakulttuuri. Illan lähestyttä loppua huomattiin, että alkoholi oli voittanut englantilaiset:

Beer 1 - Englanti 0.

Maanantaina aamu aloitettiin konttien kantamisella bussiin, ja konttejahan oli vaikka muille jakaa. Bussi lähti matkaan kello viisi aamulla. Timeskip, saavutaan viikon ensimmäiseen kohteeseen Raaheen, SSAB:n terästehtaalle. Kuten jokaisella excursiolla, oli tälläkin exculla ensin yritysesittelyjä. Esitelyjen jälkeen päästiin mielenkiintoiseen osaan excusta, eli tehdaskierrokselle. Tehdaskierroksella pääsimme käymään kuumavalssaamolla. Excursion jälkeen jatkettiin matkaa kohti illanviettopaikkaamme Oulua. Oulussa ilta vietettiin Oulun Prosessikillan kanssa. Ohjelmassa oli sitsaamista ja lopuksi saunomista, sitten zzz...

Tiistai alkoi aikaisin bussin pakkaamisella. Matkamme jatkui Oulusta kohti Bolidenin Kevitsan kaivosta. Matka taittui nopeasti nukkuessa, ja saavuimme kaivokselle suunnilleen yhdeltä päivällä. Kaivoksella kaikki puhallutettiin, ja kaikki pääsi mukaan exculle. Myös täällä pääsimme kuuntelemaan ensin yrityksen esittelyä ja tulevaisuuden suunnitelmia. Tämän jälkeen pääsimme bussilla ihailemaan kaivosaluetta ja avolouhosta.

Excursion jälkeen jatkoi matkamme kohti seuraavaa majoitustamme Visatupaa.

Visatupa oli kodikas ja mukava majoituspaikka keskellä ei mitään. Vietimme siellä rentoa iltaa ja pääsimme saunomaan perinteisessä puusaunassa. Saunassa hollantilaiset pääsivät kokemaan heidän onnekseen/kauhukseen pomppaa. Pääsimme näkemään myös revontulia ja tilan omistajan lehmiiä, sitten zzz...

Keskiviikko aamukin lähti käyntiin tavaroiden kantamisella bussiin. Sitten matkamme jatkui kohti Kittilää, Agnico Eaglen kultakaivosta. Saavuimme puolilta päivin kaivokselle ja kaikki puhallutettiin taas. Tällä kertaa yksi ei päässyt puhallutuksesta läpi ja ei päässyt päivän exculle: Alkometri 1 - Belgia 0. Excursio alkoi lounaalla ja yritysesityllä. Sitten pääsimme kiertelylle, jossa näimme miten kaivosta operoidaan valvomoista ja nousimme ylös kaivoksen hissitorniin. Excun jälkeen alkoi tietenkin jokaisen lempi ravit eli jalluravit. Matkamme jatkui kohti Kemiä ja seuraavaa majoitusta Kivikerhoa. Majoitukseksi saavuttua tyhjensimme tavarat sisälle. Vietimme iltaa saunoen ja illan kohokohta oli pringleshaaste.

Torstai lähti käyntiin enemmän ja vähemmän väsyneenä aamukahdeksan aikoihin. Yhdeksältä pakattiin bussi ja lähdettiin kohti päivän kohdetta, Outokummun Tornion terästehdas. Excursiolla päästiin myös kuumavalsaamolle ja muihin tehtaan yksiköihin jokakertaisen yritysjaarittelun lisäksi. Excursion jälkeen poikkesimme extra-exculla haaparannassa täyttämässä nuuskamuikkusten varastot :D. Sitten matka jatkui Joensuusta länteen Tornion etelään, määränpäänä oli Tampereella Hotel Tori (se opiskelijabudjetilla). Tampereelle saavuttua tyhjensimme tavarat majoitustiloihin ja osa meistä lähti viettämään iltaa materiaali-insinöörikiltalaisten kanssa. Tässä vaiheessa väsymys alkoi iskeä joten zzz...

Perjantaina aamulla palattiin takaisin Otaniemeen. Illalla alkoi ISW:n loppuhuipentuma GMB eli Great Miners Ball. GMB:ssä ulkomaalaiset vieraat antoivat raadille juotavaksi erilaisia lahjoja, joista kaikki piti tuhota, oli se sitten pahaa tai hyvää. Englantilaisilta ja belgialaisilta raati sai lahjaksi erilaisia oluita.

Raadilla oikeastaan meni aika hyvin kunnes norjalaiset antoivat juotavaksi jotain norjalaista akvaviittia. Tämän jälkeen viimeistään jokainen raatilainen oksensi. Hollantilaisten lahjat raati pääsi nauttimaan puukengistä, eikä siinä vielä kaikki. Lopuksi raati sai juotavaksi saunalämmintä olutta ja pullon gambinaa. GMB oli kyllä kokemus.

ISW tosiaan antoi todella paljon hauskoja muistoja ja kokemuksia, vaikka vähäiset yöunet alkoivat painamaan viikon päätteeksi. Viikon aikana pääsin myös tutustumaan vieraisiin ja paremmin entuudestaan tuttuihin ihmisiin.

Voin suositella, 5/5.

-Ossi

Bergkittel

Introduction

The Austrian “Bergkittel”(engl. Mountain-Coat) as we know it nowadays was worn the first time in 1719 at the Wedding of Emperor Josef I's daughter Maria Josepha and a Saxonian Prince. About 1600 miners attended the wedding and wore the “Bergkittel” as parade uniform. It is a quite modern parade uniform, based on the traditional mining workwear. Exact instructions for manufacturing a “Bergkittel” are written in a directive from Austrian ministry of 1890. There are other variants worn in Germany, however, this article focuses on the Austrian “Bergkittel” as worn in the city of Leoben (see Figure 3).

General Description

The “Bergkittel” is a black coat, made of cloth or woollen fabric. It has a rather loose fit, is tailored at the chest, and has a “fold” in the back. The waist is size-adjustable with a string from the inside of the garment. A 3-spiked crown detail on the chest resembles pockets from the old workwear. Attached to the standing collar is an umbrella-collar with 9 spikes reaching almost to the armpit. This umbrella collar reminds of the workwear which protects the miner from falling small rocks and dripping water. Both, the collar, and the bottom of the sleeves are made of velvet fabric. Unique are the sleeves, decorated with a velvet half circle detail, ribbons, silk-fringes and embroidery. The embroidery depicts the mining symbol or company logo of the wearer's occupation. In total the “Bergkittel” has 29 golden buttons, with 9 golden buttons on the front to close the coat. However, the 3 top ones left open! The “Bergkittel” is commonly worn in a combination of white shirt, black tie or bowtie, black trousers, and black shoes. As hat, a “Schachtmütze” can be worn. Only miners who participated at the “Ledersprung” in Leoben are allowed to wear this “Bergkittel” (see Figure 1, Figure 2 and Figure 3).

Figure 1. Bergkittel worn by Theodor Körner (1791-1813).

Symbolism

The black colour of the “Bergkittel” symbolizes the work in the dark mines, while the golden colour of the buttons represents the sun. The silk fringes on the sleeves resembles wicks used oil lamps and for blasting. The patron saint of miners is Saint Barbara. The 29 gold plated buttons symbolize her 29 years of life, and the 9 spikes of the collar resembles the years Saint Barbara spent in imprisonment in a tower. The 3 buttons which are left open represent either Saint Barbara’s 3 years of imprisonment in a cellar, trinity, or Believe, Hope and Love.

Figure 2. Bergkittel worn nowadays (2023).

Figure 3. Bergkittel being worn in 1906.

Personal comments of the writer of this article

The official instructions for wearing the “Bergkittel” are from 1890 for men and comparing Figure 1, Figure 2 and Figure 3 indicates no updates up in 2023. In the writers understanding this means that there are no specific instructions for woman on how to properly wear the “Bergkittel”. This loophole is exploited by the rebellious writer of this article to occasionally wear the “Bergkittel” with colourful blouses and skirts instead of the strict white blouse and black trousers. Luckily the writer of this article lives far away from Leoben with this break of tradition, out of reach for any Austrian punishment (Fingers crossed).

varhainen
teollisuus-
alue

heinäkasvi

tärkeä

Oletko kuullut Vuorimieskillasta??

Noin kymmenen vuotta sitten korkeakoulu päätti, ettei metallurgiaan/ materiaali tekniikkaan pystyisi hakea enää opiskelemaan suoraan kandidaatti-asteella. Vuorimieskillasta kuitenkin näkyy ja kuuluu edelleen vahvasti CHEM-yhteisössä, mutta mikä on tilanne muiden korkeakoulujen opiskelijoiden keskuudessa? Entäpä ulkopaikkakuntalaisten näkemys vuorimiehisisyydestä? Vuorikautisten toimitus päätti suunnata Otaniemen yöhön selvittämään asiaa lyhyen haastattelun muodossa.

Haastateltavilta kysyttiin seuraavat kolme kysymystä:

1. Oletko kuullut Vuorimieskillasta?
2. Mitä vuorimiehet opiskelevat mielestäsi?
3. Millainen on stereotyyppinen vuorimies?

SISÄLTÖVAROITUS: Osa vastauksista saattaa järkyttää herkkiä lukijoita!

Haastattelutilanne 1: Teknologföreningens vuosijuhlat, Urdsgjallar

Haastateltavana Rakennusinsinööriskillan edustaja

1. Olen kuullut Vuorimieskillasta, VK tosin tarkoittaa vakomittausta
2. Killan opiskelijat tulevat alunperin PT:ltä mutta opiskelevat metallurgiaa ja metalleja
3. Vuorimiehet ovat stereotyyppisesti hankalasti väännettäviä

Haastateltavana Koneinsinööriskillan edustajat

1. Olemme kuulleet Vuorimieskillasta
2. Vuorimiehet opiskelevat vuorimiehiksi :D
3. Ei ole minkäänlaisia stereotypioita tai ennakkoluuloja

Haastattelutilanne 2: Anonyymien CHEMilaisten synttärät, Gorsu

Haastateltavana terveystieteiden opiskelija

1. Olen kuullut Vuorimieskillasta
2. Vuorimiehet opiskelevat PT:llä esimerkiksi life science teknologiaa
3. Stereotyyppisesti vuorimiehet ovat kaikki mukaan ottavia ja mukavia

Haastateltavana psykologin ja oikolaitteen

1. Olemme kuulleet Vuorimieskillasta
2. Hyvin sekalaista porukkaa, joten ei voi tarkkaan sanoa mitä vuorimiehet opiskelevat, eivät välttämättä mitään
3. Stereotypia vuorimiehistä on, että he tykkäävät kaljasta, ovat sisäänpääntä lämpöä sisäpiiriseurakunta, vähän niinkuin hyväveliverkosto

Haastattelutilanne 3: Väärinymmärrettyjen sitsien jatkot, Smökki

Haastateltavana Athenelainen sitsaaja

1. Olen kuullut Vuorimieskillasta
2. Opiskelevat jotain PT:een liittyvää, jotain kemiaa varmaan
3. En halua lokeroida, millainen on stereotyyppinen vuorimies. Ihan hauska tyyppi todennäköisesti

Haastateltavana sitseillä esiintynyt Palomies

1. Olen kuullut Vuorimieskillasta
2. En vitussa tiedä mitä ne opiskelevat
3. Stereotyyppinen vuorimies on ainakin Mikael Kallinen, eli ainoa vuorimies jonka tunnen

Haastateltavana nudelainen sitsaaja (Smökin pihalla) (röösillä)

1. Tietenkin olen kuullut Vuorimieskillasta
2. Vuorimiehet opiskelevat kaivoksia
3. Vuorimiehet ovat äijiä, jotka katsovat viitat liehuen, kun heidän telttansa lentää wappuna Ulliksen kalliolta alas (huutista)

Toim. huom. Kyseinen muotoilija kertoi upean ja värikkään tarinan siitä, kuinka eräänä wappupäivänä Vuorimieskillan teltta lensi alas Ulliksen kalliolta. Valitettavasti tätä kyseistä tarinaa ei saatu taltioitua. Muistajat muistaa.

Entä kuinka hyvin vuorimiehen sukulaiset tuntevat killan? Toimitus selvitti asiaa sukujuhlissa.

Haastattelutilanne 4: Sukujuhlat, Turku

Haastateltavana toimittajan siskontyttö

1. Ehkä oon joo jos se on se mistä sä oot joskus puhunu
2. Jotain kemiaa kai
3. Kiva ja ihku ja juhlii paljon

Haastateltavana toimittajan siskonpoika

1. Hmm joskus jotain olen kuullut
2. Matemaattisia aineita
3. Iloinen, uupunut ja terävä

Toimituksen suureksi riemuksi kaikki haastateltavat olivat vähintään kuulleet Vuorimieskillasta. Monella näyttää kuitenkin olevan vähän hakusesa, keitä vuorimiehet ovat ja mitä he tekevät.

Otaniemen villieläimet

Otaniemessä asuu tuhansia teekkareita, mutta mitä muita eliöitä siellä asuu? Kesän tulla teekkareiden määrä Otaniemessä vähenee, kun tyypillisen käyttäytymisensä mukaisesti monet teekkarit suuntaavat töihin. Muiden eläinten määrä kuitenkin lisääntyy räjähdysmäisesti, kun muun muassa muuttolinnut palaavat ja hyönteiset aloittavat surinansa. Nyt tutustutaan biodiversiteetin hotspotteihin Otaniemessä ja katsotaan, millaisia eläimiä Wuorikautiset kohtaa.

Biodiversiteetin hotspotteja Otaniemessä: Maarin torni, Alvarin aukio ja Teekkarikylä.

Maarin torni on mukava kohde, jossa voi piipahtaa, vaikka ihailemassa auringonnousua tai -laskua. Lisäksi se on erinomainen paikka havaita erilaisia lintuja. Lintutornissa tuntuu usein olevan myös tuttavallinen varis, joka tarkkailee lintujen tarkkailijoita.

Havaitut lajit: kettu <3, varis, pikkutikka, töyhtöhyppä, pikkutylli, västäräkki, sepelkyyhky, punajalkaviklo ja niin edelleen

Alvarin aukio on keskeinen paikka Otaniemessä ja siellä onkin helppo tehdä havaintoja ohikulkumatkalla.

Tyypillisiä eliöitä Alvarin aukiolla ovat valkoposkianhet <3, pitkäkorvat, kirkuvat lokit ja luennoille kiirehtivät opiskelijat. Tällä kertaa havaintona mukaan tarttui merikotka! Kuvassa siis merikotka, ei kärpänen.

Teekkarikylä on puolestaan oiva paikka yöllisille havaintoretkille. Siellä on kuuleman mukaan mahdollista tavata muun muassa liito-orava, ja erityisesti Wapun tienoilla kaksijalkaisia yön eläjiä haalareissaan on ihan kuhisemalla!

Valitettavasti todisteena liito-oravan olemassaolosta oli vain sen uloste. Muutakaan yöeläimiä ei näkynyt, ehkä ajankohta ei siis ollut tarpeeksi yöllinen...

Wuorikautiset arvostelee:

elokuvat

Eternal Sunshine of the Spotless Mind

Jos tuntuu, että tekee mieli uppotua laadukkaampien rakkaustarinoiden pariin kuin aaltoihastus-jodlausten, niin *Eternal Sunshine of the Spotless Mind* (2004) on sopivaa katseltavaa.

Elokuvaa tähdittävä Jim Carrey jättää vaihteeksi kestopöytälaatikon pölyttymään, ja esittää vakuutavasti miespääosaa eli hiljaista ja taiteellista Joelia. Naispääosaa esittää kaikille vähintään *Titanicista* tuttu Kate Winslet, joka antaa kasvot impulsiiviselle ja hiusväriä useammin kuin sukkia vaihtavalle Clementinelle.

Elokuvasa on sopiva määrä mahdollonta tekniikkaa jokaiselle teekkarille, sillä elokuvan juoni pyörii muistin osittaisen pyyhkimisen ympärillä. Joelille on käynyt ilmi, että Clementine on pyyhkinyt hänet muististaan, joten murtuneena hän pyrkii käymään läpi saman prosessin. Juoni on yllättävä jopa hienosti rakennettujen sivuhahmojen osalta.

Joelin muistojen sisällä päästään unenomaiseen maailmaan. Hänen kököttäessä keittien pöydän alla lapsuudenkodissaan aikuisena miehenä, ja vielä yöpukuun pukeutuneena, ei voi kuin nostaa hattua käsikirjoittaja Charlie Kaufmanille. Todellisuuden rajojen rikkominen on tehty kekseliäästi.

Elokuvan haikaa tunnusmusiikki Everybody's Gotta Learn Sometime artistilta Beck päättyy katselun jälkeen Spotifyn soittolistalle. Kappale sopii erinomaisesti elokuvan herkkiin kohtauksiin kuin myös viisi tuntia kestäneen labran jälkeiseen kotimatkaan.

Lopulta tarina muotoutuu kauniiksi, melankoliseksi ja hyvällä tavalla kummalliseksi kuvaukseksi rakkauden kestävydestä, joka saa metallinkovan vuorimiehenkin sydämen ehkä hetkeksi sykähtelemään.

The Menu

Saisiko alla nokkelasti tarjoiltu mustan huumorin sävyttämä kauhuelokuva? The Menu (2022) tarjoaa kattauksen, joka loistaa erikoisuudellaan (kuten elokuvan perinteisistä poikkeavat ateriat). Se ei ole yksi niistä huonon juonen omaavista kauhuleffoista, joita katsottiin esiteininä kavereiden kanssa sokerihumalassa. Se on jotain, mitä niiden näkemisen myötä jäi kaipaamaan.

Teos alkaa kepeissä tunnelmissa. Päivä on kaunis, ja lähikuvissa nähdään upeita ravintolalle sijainnin antavan saaren elementtejä: kypsiä tomaatteja, kauniita kukkia ja työn ääressä olevia mehiläisiä. Pienten murusten kautta katsojalle tulee vinkkejä jostain pahaa enteilevästä, ”we never burn anything unless by design”, sanoo työntekijä savustamalla, ”somebody shoot us”, vitsailevat menestyneet bisnesmiehet.

Mustaa huumoria rakennetaan juuri arkipäiväisellä keskustelulla ja eleillä kuoleman uhan leijuessa ravintolan yllä. Kukapa ei menestyneenä näyttelijänä heilauttaisi huiviaan dramaattisesti saadessaan mahdollisuuden paeta? Tai kysyisi oman aviomiehensä syrjähyppystä? Tilanteet ovat niin kieroutuneita siinä kontekstissa, että ne saavat tuhahtelemaan huvituksesta ja ällistyksestä.

Lähikuvausta käytetään erityisesti, kun kuvataan annoksia, joita ravintolassa loihditaan. Ne vetävät vertoja jopa Täffän spagulle. Älä siis katso tätä nälkäisenä – ehkäpä juuri spaguannoksen jälkeen olisi hyvä hetki, eihän silloin muutenkaan jaksa kuin pyöriä pois paikalta. Tyypillisen elokuvan genreä rikotaan esittämällä menun annokset katsojalle kuvaustekstien kera, kuten MasterChefissä konsanaan. Herkulliset ruoat ja kuoleamalla makustelu luovat sävyttävän kontrastin teokseen. Kauhulla ei kuitenkaan mässäillä, vaan makustelu on juuri oikea sana kuvailemaan sen käsittelyä, joten sanoisin elokuvan sopivan myös heille, jotka eivät normaalisti välitä kauhugenrestä.

Queen’s Gambitista pinnalle pongahtanut Anya Taylor Joy esittää elokuvassa naishahmoa, joka eroaa muista hahmoista ulkopuolisuudellaan. Hän ei sovi rikkaiden ja etuoikeutettujen asiakkaiden joukkoon, eikä myöskään heitä palvelevien kokkien keskelle. Saarelle hänet on kutsunut nuori ruokafanaatikko (Nicholas Hoult). Vaikuttavimman suorituksen tekee kuitenkin ravintolan keittiömestaria esittävä Ralph Fiennes, jonka mielenherveyttä epäilisin varmasti vielä silloinkin, jos törmäisin näyttelijään ruudun ulkopuolella.

Kritiikkinä sanoisin, että elokuvan loppu ei ole erityisen yllättävä, vaan sitä pe-dataan useasti elokuvan varrella. Se ei kuitenkaan pilaa kokonaiskokemusta, jonka elokuva tarjoaa, vaan The Menu jää mieleen ainutlaatuisena katselukokemuksena kauhugenressä.

Lady Bird

Tervetuloa Californian Sacramentoon, joka on Lady Birdin (Saoirse Ronan) tai syntymänimeltään Christinen mielestä tukahduttavan tylsä verrattuna hänen unelmiensa kotikaupunkiin, eläväiseen New Yorkiin. Lady Bird (2017) vie katsojan vuoteen 2002, jolloin elokuvalle nimen antava teinityttö kamppailee opiskelupaikan saamisen, luokkaerojen ja joukkoon kuulumisen kanssa.

Teos maalaa todentuntuisen kuvan äidin ja kasvavan tyttären suhteesta. Lady Birdin äiti, Marion (Laurie Metcalf), rakastaa tytärtään, mutta ei aina pysty samaistumaan kapinoivan tyttärensä mielenmaisemaan. Elokuvan alkukohtaukset kuvaavat äidin ja tyttären suhdetta erityisen onnistuneesti: ensin he makaavat seesteisesti vierekkäin sängyllä, ja seuraavana hetkenä Lady Bird onkin hyppäämässä pois liikkuvan auton kyydistä konfliktin syttyessä.

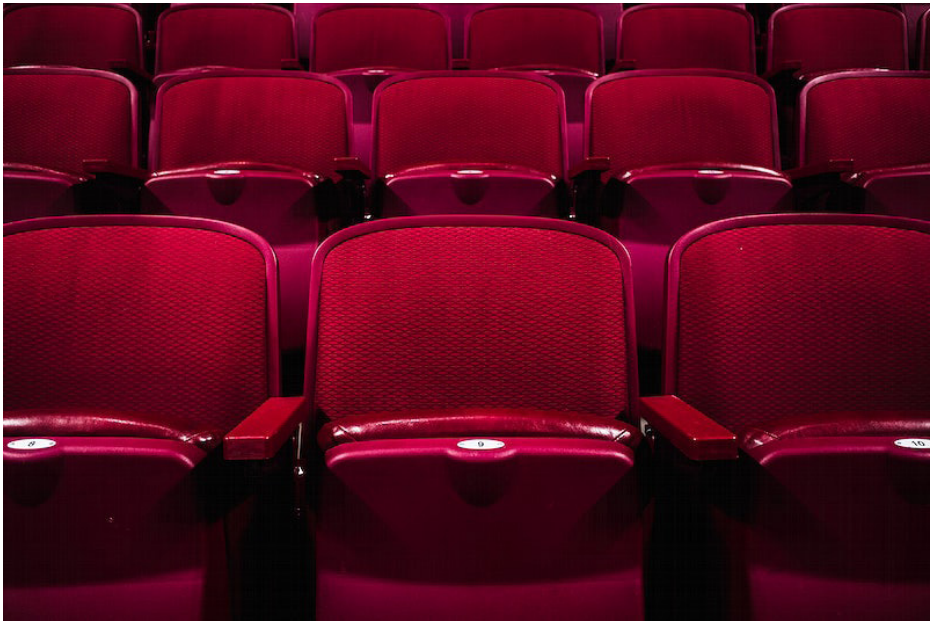

Nuoruusvuosina kipuileet (koska ollaanhan tässä jo ihan hirveän vanhoja — ken ompi fuksi vuodelta, jota ei edes kehtaa sanoa...) voivat hyvin samaistua Lady Birdin pienoisanarkistiseen menoon. Lady Bird ja hänen ystävänsä Julie (Beanie Feldstein) puhuvat suihkupään moninaisista käyttötarkoituksista kikatellen ja syövät öylättejä (ehtoollisleipiä) makuuasennossa katolisen koulunsa lattialla. Teinivuosina koetulta kiusalliselta romantiikaltakaan ei välttyä, oli kyse sitten pojasta, joka onkin viehätynyt samasta sukupuolesta, tai miehenalusta, joka valehtelee kokemattomuudestaan ja uskoo Nokian palikoiden olevan valtion jäljityslaitteita. Jälkimmäistä pojankloppia esittää parrasvaloihin muun muassa Call Me By Your Namen ja Dyynin kautta nousut Timothée Chalamet, joten elokuvaa katsellessaan pääsee myös ihaillemaan hänen kulmikkaita kasvojaan.

Luokkaerojen kuvailusta parhaiten jää mieleen Lady Birdin lausahdus: ”I’m from the wrong side of the tracks.” Toisella puolella junaraiteita asuvat vähemmän elämän kolhimat rikkaat ihmiset, joiden taloja Lady Bird ja Julie käyvät ihailemassa ulkoa. Lady Birdin hinku lähteä kauas opiskelemaan hienoon kaupunkiin näyttytyykin hänen toiveenaan karistaa alempiluokkaisuus pois hänen imagostaan, eihän siellä ketkään tietäisi hänen taustoistaan. Alempiluokkaisuudesta syntyvää häpeää käsitellään teoksessa taidokkaasti.

Filmin katselun jälkeen herää mieleen kysymys siitä, kuinka suuri Sacramento on. Tieto löytyy nopeasti googlaamalla: melkein 450 000 asukasta vuonna 2002. Lady Birdin Sacramenton vähättely voikin siis tuntua suomalaisesta hieman omituiselta, onhan siellä asukkaita paljon enemmän kuin koko Espoossa. Toisaalta tämä alleviivaakin päähenkilön naiiviutta, joka liittyy nuoreen ikään. Edes kuuden pilvenpiirtäjän kaupunki ei riitä, eli nykypäivän kolmen pilvenpiirtäjän Helsingissä Lady Bird olisi varmaankin ollut kuolemaisillaan.

Kaiken kaikkiaan Lady Bird on onnistunut ja mieleenpainuva kertomus nuoruudesta ja kasvamisesta. Elokuva on edelleen yhtä miellyttävä katselukokemus ja relevantti kuin se oli silloin, kun näin sen itse teininä Turun Finnkinon punaisilta penkeiltä.

Wuorikautiset testaa: wappujuomat

Wuorikautisten toimitus testasi erilaisia wappujuomia, jotta jäsenten ei tarvitsisi. Tässä koottuna parhaat palat, reseptit ja arvostelut.

Alkoholittomat

Trocadero

Ainesosat: Trocadero niin paljon kuin haluaa

Arvosana: 7/10

Sima

Ainesosat: 0.5 L Sima

Arvosana: 8/10

DryTonic

Ainesosat: 0.25 L Trocadero + 0.25 L Tonic

Arvosana: 6/10

SimTonic

Ainesosat: 0.25 L Sima + 0.25 L Tonic

Arvosana: 6/10

Alkoholiton mimosa

Ainesosat: 0.25 L Sima + 0.25 L appelsiinimehu

Arvosana: 10/10

Alkoholilliset

Skumppa

Ainesosat: x määrä 0.75 L skumppapulloja

Arvosana: 10/10

Tokmanni vodka redbull

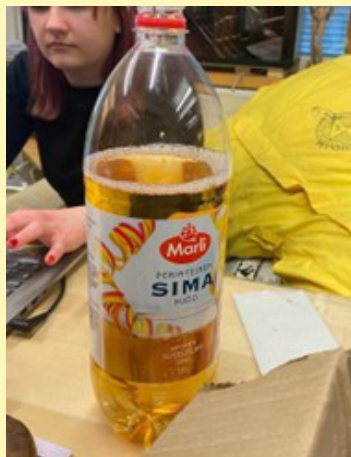
Ainesosat: 0.25 L Trocadero + 0.25 L Koskenkorva

Arvosana: 2/10

Jallupiimä

Ainesosat: 0.25 L Jaloviina + 0.25 L Piimä

Arvosana: 10/10 (ei oikeesti)

Mimosa

Ainesosat: 1 L Appelsiinimehu + 0.75 L

Skumppa

Arvosana: 10/10 (jos ei juo poreiluun asti)

Lapsuus on ohi

Ainesosat: 0.25 L Sima + 0.25 L Koskenkorva

Arvosana: 3/10

Irma

Ainesosat: 0.35 L Sprite + 0.05 L mehutiiviste +
0.12 L vaalea rommi

Arvosana: 10000/10

Kuolema Ulliksella

Ainesosat: 0.1 L ferra + 0.1 L absintti + 0.1 L
kasari + 0.2 L sima + tilkka tabascoa

Arvosana: 666/10

Sangria

Ainesosat: 0.25 L appelsiini + 0.25 L punkku

Arvosana: 6/10

GinTonic

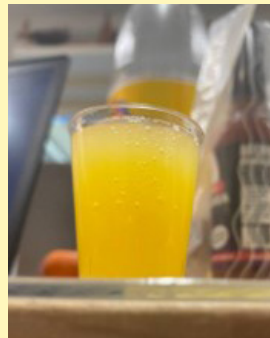
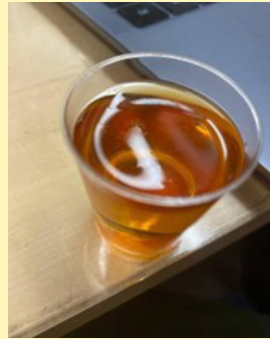
Ainesosat: 0.25 L gin + 0.25 L tonic

Arvosana: 1-10/10

MaTo

Ainesosat: 0.25 L marjakossu + 0.25 L tonic

Arvosana: 4/10

Muita maininnan arvoisia wappu-juomia:

- olut
- women's beer
- kossu
- vodka
- tequila
- megaforce
- VESI! muistakaa juoda VETTÄ!

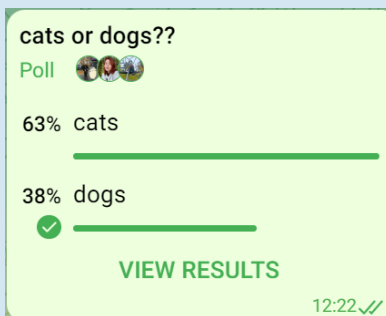
Wuorikautiset vastaa

Miksi kalja on nykyään enimmäkseen tölkissä lasipullojen sijaan? Mitä vaikutuksia tällä muutoksella on ollut?

- Tölkit tehdään pääasiassa alumiinista, jolloin metallurgialle on enemmän käyttöä. Näin metallit pysyvät mahdollisimman relevantteina jokaisen arjessa.
- Lasipullojen logistiset kustannukset ovat suuremmat kuin lasipullojen.
- Kalja säilyy lasipulloissa huonommin kuin alumiinitölkeissä, koska kruunukorkki ei ole ilmatiivis.
- Palpa (Suomen panttipullojärjestelmä) ei hyväksynyt pari vuotta sitten tölkkejä paperisilla etiketeillä. Pienpanimojen oli pakko käyttää lasipulloja, koska printattujen tölkkien minimi tilaus oli heidän tuotantokapasiteetilleen liian suuri.

Aina niin helppo kysymys: Kissat vai Koirat? Voit vain valita jomman kumman. (Oikea vastaushan on tietenkin aina kissat<3)

Wuorikautisten virallinen polli kertoo, että kissat.

Lempi liuotusmenetelmänne hydrometallurgiassa? :)

Hapettava paineliuotus autoklaavissa. :)

Miksi sikajuoma on keltaista? Mistä sikajuoma on saanut nimensä?
Mikä on sikajuoman resepti?

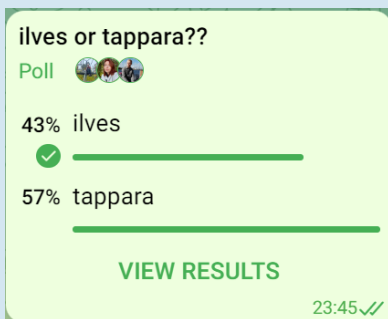
Sikajuoma on keltaista, sillä keltainen väri yhdistetään usein auringoon, iloon ja toivoon. Tätä tarjoaa myös sikajuoma, joka piristää ja rohkaisee nauttijaansa. Tämä iloinen juoma on saanut nimensä varhaisilta vuorimiehiltä, jotka boolia nauttiessaan muuntautuivat hyviksi, rakastaviksi ja herrasmiesmäisiksi. Nämä piirteet ovat tyypillisiä kiinalaisen horoskoopin merkeille sialle, joten sikajuoma on varsin oiva nimitys tälle herkulle. Sikajuoman resepti on salainen.

Miksei raati tee mitään?

Vastataan kysymykseen kysymyksellä. Milloin raati on viimeksi tehnyt jotakin?

Kumpi on parempi, Ilves vai Tappara?

Wuorikautisten virallinen polli kertoo, että Tappara.

Iskurepliikit vuorimielisille

Kevät on saapunut vapun mukana Otaniemeen. Ja keväthän kertyy tunnetusti rintaan, eikä tällä tarkoiteta katu- tai siitepölyä keuhkoissa. Toimitus otti tehtäväkseen kerätä tähän artikkeliin muutamat iskurepliikit, millä voit joko luoda uusia tai lämmitellä vanhoja tuttavuuksia. Huom! Toimitus ei ota vastuuta iskurepliikkien laadusta, menestyksestä tai niiden aiheuttamasta mielihästä.

Kitalaisille

Sun hymysi sulattaa mun sydämen nopeammin kuin sula rauta.

Sun läsnäolo tekee musta alkemistin, koska haluun kutsuu sua mun kullaksi.

Sä muistutat mua ALC-kurssista, koska teet mut hulluksi.

Tiedätkö mitä metallilla, sulla ja mulla on yhteistä?

Kestävyys, haluaisitko testata sitä yhdessä?

Huonot

Ootko aivokasvain, koska oot mun päässäni ja se tappaa mut.

Tulitko just uunista, kun oot noin kuuma.

Onks sulla lapio, koska mä diggaan susta.

Kylvetkö sä hunajassa, koska näytät noin makeelta.

Suoraan asiaan

Sä näytät kiireiseltä, mutta voitko lisätä mut sun to-do listaan?

Mitä yhteistä on sulla ja purkilla jäätelöä?
Mä haluan lusikoida molempia koko yön.

Ruusut on punaisii, Robin Hood ampuu nuolia.
Jos sun jalkoja väsyttää, voit käyttää mun naamaa tuolina.

(Toimituksen huomio! Testattu huonolla menestyksellä :D)

International

You have to be made of copper and tellurium, because you are CuTe!

Are you a Congolese child, because I wanna make you mine.

You remind me of my favorite mineral, because you both are cummingtonite ;).

You remind me of a mine-site, I would love to go down on you.

Selvitä toteemimetallisi!

Toteemieläimet on päätetty jo ajat sitten orientaatioviikolla, eli ne ovat menneen talven lumia, mutta toteemimetallit ovat nyt in. Ole sinäkin siis ajan hermolla ja löydä omasi tämän erittäin (ehkä liiankin) yksinkertaisen testin avulla.

1. Oletko se, joka jää saunan lauteille pisimmäksi aikaa, vai se, jonka hiki valuu kuin saavista kaataisi Suomen kylmässä kesässä?
- a) Lisää lämpöä vaan, olen syntynyt löylykauha kädessä (3 p)
 - b) Jotakin siltä väliltä (2 p)
 - c) Hikoilen kuin pieni sika (tai suuri sika) (1 p)

2. Koulukaverisi haastaa sinut Tough Viking -kilpailuun. Selviätkö maaliviivalle ehjänä ja kovana lihaskimppuna vai jäätkö matkan varrelle makaamaan löllönä kuin keitetty parsas?
- a) Kultaa tulee (3 p)
 - b) Lysähdän kesken matkan puskaan (2 p)
 - c) Jään kotiin nukkumaan, mahdollisesti darrassa (1 p)

No niin, nyt tiedämme jotain preferensseistäsi ja kyvyistäsi... kartoitetaan vielä hieman tilannetta.

Jos sait kohdista 1 ja 2 yhteensä 5-6 pistettä, niin siirry kohtaan 3.1. Jos sait neljä pistettä, siirry kohtaan 3.2, ja jos sait vain 2-3 pistettä, siirry kohtaan 3.3.

3.1 Mikä näistä miellyttää sinua eniten?

- a) oven nuppi
- b) haarukka
- c) avaimet
- d) litra ruskeaa maalia

3.2 Mikä näistä viehättää sinua eniten?

- a) mikä tahansa sähköinen vekotin
- b) Oscar-patsas
- c) kaulakoru

3.3 Kumpi näistä hivelee silmääsi enemmän?

- a) paristo
- b) hernekeittopurkki

Vastausten mukaiset toteemimetallit:

3.1 a) kromi

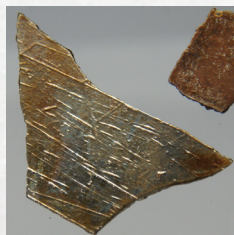
3.1 b) rauta

3.1 c) nikkeli

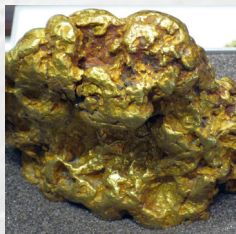
3.1 d) mangaani

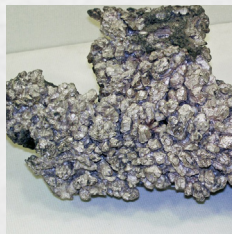
3.2 a) kupari

3.2 b) kulta

3.2 c) hopea

3.1 a) sinkki

3.1 b) tina

Onnittelut toteemimetallisi löytämisestä! Toimikoon se elämäsi sulostuttajana ja inspiraation lähteenä tulevalla urallasi.

Etsi eroavaisuudet

Testaa näkösi/kuntosi: etsi näistä kuvista 5 eroavaisuutta.

